

लातूर वर्ष ४ थे अंक ७१ वा गुरूवार दि. १५ ऑगस्ट २०२४ पृष्ठे ४ स्वागत मूल्य २ रु.

देशातील सर्व ईडी कार्यालयांना २२ ऑगस्टला काँग्रेस घेराव घालणार

नवी दिल्ली : अमेरिकी शॉर्ट सेलिंग कंपनी 'हिंडेनबर्ग रिसर्च'ने 'सेबी'च्या प्रमुख माधवी पुरी बुच यांचे अदानी समुहाशी असलेल्या व्यावसायिक संबंध उघड केल्याची संयुक्त संसदीय समिती ('जेपीसी') द्वारे चौकशी करण्यात यावी, या मागणीचा पुनरुच्चार करून येत्या २२ ऑगस्टला देशातील सक्तवसुली संचालनालयाच्या (ईडी) कार्यालयांना काँग्रेसतर्फे घेराव घालण्यात येणार आहे. काँग्रेसचे महासचिव, प्रभारी व प्रदेशाध्यक्षांची बैठक आज दिल्लीत काँग्रेस अध्यक्ष मल्लिकार्जुन खर्गे यांच्या अध्यक्षतेखाली पार पडली. यावेळी लोकसभेतील विरोधी पक्षनेते राहुल गांधी हेही उपस्थित होते. या बैठकीत नुकताच उघडकीस आलेला हिंडेनबर्ग अहवालाचा मुद्दा चर्चितला गेला. हिंडेनबर्गवरून थेट पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांना घेरण्याचा प्रयत्न काँग्रेसतर्फे केला जाणार आहे. या अहवालाने देशातील सेबीसारखी प्रख्यात नियामक संस्थेने अदानी समुहाशी तडजोड केल्याचे स्पष्ट झाले असून हे पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांच्या आशीर्वादशिवाय होऊ शकत नाही. या घोट्याबद्दल पंतप्रधान मोदी सामील असल्याचे थेट आरोप करण्यात आला. सेबीच्या प्रमुख माधवी पुरी बुच यांचे हितसंबंध गुंतल्याचे स्पष्ट झाल्याने त्यांना तत्काळ बरखास्त करण्याची मागणी यावेळी काँग्रेसने केली आहे. या

बैठकीत संमत झालेल्या ठरावांची माहिती काँग्रेसचे संघटन महासचिव खासदार के.सी. वेणुगोपाल यांनी पत्रकारांना दिली. जातीनिहाय जनगणना व्हावी काँग्रेसच्या आजच्या बैठकीत जातीनिहाय जनगणना करण्याची मागणी लावून धरली. गेल्या १३ वर्षांपासून जनगणना झाली नाही. यामुळे अनेकांना आपल्या घटनात्मक अधिकारांपासून वंचित राहावे लागत आहे. असे यावेळी खर्गे यांनी म्हटले आहे. आरक्षणासाठी समिती गठीत अनुसूचित जाती व जमातींना आरक्षण देण्यासाठी क्रिमीलेअरच्या निर्णयाचा अभ्यास करण्यासाठी काँग्रेस पक्षाने एक समिती गठीत केली आहे.

क्रीडा व युवक कल्याण मंत्री संजय बनसोडे यांच्या हस्ते स्वातंत्र्य दिनानिमित्त मुख्य ध्वजारोहण

लातूर :- भारताच्या ७८ व्या स्वातंत्र्य दिन दिनानिमित्त गुरूवार, १५ ऑगस्ट २०२४ रोजी सकाळी ९.०५ वाजता मुख्य शासकीय ध्वजारोहण कार्यक्रम लातूर जिल्हाधिकारी कार्यालय येथे आयोजित करण्यात आला आहे. क्रीडा व युवक कल्याण मंत्री संजय बनसोडे यांच्या हस्ते मुख्य शासकीय ध्वजारोहण होईल. या कार्यक्रमाला सर्वांनी राष्ट्रीय पोशाखात समारंभ सुरु होण्यापूर्वी १५ मिनिटे अगोदर आसनस्थ व्हावे. इतर सर्व कार्यालये, संस्था ध्वजारोहण कार्यक्रम आयोजित करावयाचा असल्यास त्यांनी १५ ऑगस्ट रोजी सकाळी ८.३५ पूर्वी किंवा सकाळी ९.३५ वाजल्यानंतर ध्वजारोहण कार्यक्रमाचे आयोजन करावे, असे जिल्हाधिकारी कार्यालयामार्फत कळविण्यात आले आहे.

७८ व्या स्वातंत्र्य दिना

निमित्त सर्व भारतीयांना हार्दिक शुभेच्छा

धोंडीराम पा.मनारे

किनवट माहूर तालुक्यातील सरसकट शेतकऱ्यांना अर्थसहाय्य मंजूर करा

आ. भीमराव केराम यांचे कृषिमंत्री धनंजय मुंडेना साकडे
 किनवट/शेख शौकत मागील वर्षी कापूस व सोयाबीन पिकांच्या किमतीतील घसरणीमुळे शेतकऱ्यांना आर्थिक नुकसान सोसावे लागले शेतकऱ्यांना दिलासा देण्यासाठी शासनाने कापूस व सोयाबीन उत्पादक शेतकऱ्यांना २ हेक्टरच्या मर्यादित प्रति हेक्टर ५००० रु प्रमाणे अर्थसहाय्य मंजूर केले परंतु किनवट माहूर विधानसभा मतदार संघातील ५०% पेक्षा जास्त शेतकरी शासनाच्या अर्थसहाय्यापासून वंचित राहिले आहेत. त्यामुळे सरसकट शेतकऱ्यांना अर्थसहाय्य मंजूर करण्याबाबत शासन स्तरावरून आदेश व्हावेत असे लेखी निवेदन आमदार भीमराव केराम यांनी राज्याचे कृषिमंत्री धनंजय मुंडे यांना दिले
 मागील वर्षी कापूस व सोयाबीन पिकांच्या किमतीतील घसरणीमुळे शेतकऱ्यांना मोठ्या प्रमाणात आर्थिक नुकसान सोसावे लागले शेतकऱ्यांना दिलासा देण्यासाठी खरीप पणन हंगाम २०२३- २४ मध्ये शासनाने कापूस व सोयाबीन उत्पादक शेतकऱ्यांना २ हेक्टरच्या मर्यादित प्रति हेक्टर ५००० रुपये प्रमाणे अर्थसहाय्य मंजूर केले.शासन निर्णयानुसार खालील प्रमाणे लाभार्थी संख्या आहे.
 १)कापूस पीक वैयक्तिक लाभार्थी संख्या किनवट २४,१०५ माहूर ९०६५
 २)कापूस पीक सामायिक लाभार्थी संख्या किनवट ६३४५ माहूर २४४५
 ३)सोयाबीन पीक वैयक्तिक लाभार्थी संख्या किनवट २०३६१ माहूर ८६६३ ४)सोयाबीन पीक सामायिक लाभार्थी संख्या किनवट ४७१० माहूर १७९६
 एकूण लाभार्थी संख्या किनवट ५५५२१ तर माहूर २१९६९ इतकी आहे.
 सदर लाभार्थी शेतकऱ्यांचे संमतीपत्र घेण्याचे काम प्रगतीपथावर आहे परंतु शासन निर्णयानुसार किनवट माहूर तालुक्यातील ऑनलाईन पीक पेच्याची नोंद केलेले ५० टक्क्यापेक्षा अधिक शेतकरी शासनाच्या अर्थसहाय्यापासून वंचित राहिले आहेत.दरवर्षीच माझ्या किनवट माहूर मतदार संघात नैसर्गिक आपत्तीमुळे खरीप व रब्बी हंगाम पिकांचे अतोनात नुकसान होते.त्यामुळे आर्थिक संकटात असलेल्या किनवट माहूर तालुक्यातील सरसकट शेतकऱ्यांना अर्थसहाय्य मंजूर करण्याबाबत शासन स्तरावरून आदेश व्हावेत अशी आग्रही मागणी आमदार भीमराव केराम यांनी कृषिमंत्री धनंजय मुंडे यांच्याकडे केली आहे.

भारतीय स्वातंत्र्य दिनाच्या

सर्व भारतीयांना हार्दिक शुभेच्छा!

आमचे मार्गदर्शक
 किनवट/माहूर विधानसभा मतदारसंघाचे भाग्यविधाते

आमदार भीमरावजी केराम साहेब

यांना वाढदिवसाच्या हार्दिक शुभेच्छा !

७८ व्या स्वातंत्र्य दिना

निमित्त सर्व भारतीयांना हार्दिक शुभेच्छा

मा.महेश खरे
 नवी मुंबई जिल्हा अध्यक्ष
 रिपब्लिकन पार्टी ऑफ इंडिया (आठवले)

मा.हेमंत मोहीते
 मोहीते इव्हेंट्स
 (डेकोरेटर्स आणि कॅटरर्स)

स्वातंत्र्य दिन

७८ व्या.. स्वातंत्र्य दिनानिमित्त सर्व भारतीयांना मनःपूर्वक शुभेच्छा..!

Republican Sena
विरेंद्र भाऊ लगाडे
 (नवी मुंबई जिल्हाध्यक्ष)

संपादकीय....

संशयकल्लोळातून सुटका!

अलीकडे एक नवीच चमत्कारिक प्रथा पडून गेलेली दिसते. उदाहरणार्थ नुकतेच पुन्हा चर्चेत आलेले 'हिंडेनबर्ग' प्रकरण आणि त्यात भारतीय भांडवली बाजार नियंत्रक 'सेबी'च्या प्रमुख माधवी पुरी बुच यांच्यावर केले गेलेले आरोप. ते केले अमेरिकी गुंतवणूक कंपनी 'हिंडेनबर्ग'ने. त्यात मुख्य लक्ष्य अदानी समूह. आणि त्या आरोपांचा इन्कार अहमहमिकेने करणार तो मात्र सत्ताधारी भाजप! 'सेबी'च्या प्रमुखांवर हे आरोप झाले त्यांस समोरे जाण्यास माधवीबाई आणि त्यांचे पती समर्थ आहेत. त्याच वेळी अदानी समूहाच्या समर्थतेबाबत प्रश्नही निर्माण करणे निरर्थक. बरे या दोघांनी आम्हांस या टीकेपासून वाचवा अशी काही मागणी भाजप नेत्यांकडे केल्याचे ऐकवात नाही. तेव्हा भाजप आणि त्या पक्षाचे समाजमाध्यमी अर्धवटराव यांस या दोघांच्या वतीने इतके उचंबळून येण्याचे काहीही कारण नाही. या संदर्भात पत्रकार परिषदेत माजी कायदामंत्री रविशंकर प्रसाद यांनी केलेला युक्तिवाद त्यांस विनोदवीरांच्या रांगेत बसवू शकेल. 'बधा हिंडेनबर्गच्या या आरोपाने समभाग बाजारावर कुठे काय परिणाम झाला?' असे विचारत त्यांनी गुंतवणूकदारांनी याकडे दुर्लक्ष केल्याचा दावा केला. राजकारण म्हणून हा युक्तिवाद ठीक. पण; एखाद्या विषयाची सत्यासत्यता निश्चित करण्यासाठी बाजारपेठेची चढ-उतारांचा दाखला आपण कधीपासून देऊ लागलो? हे एक आणि दुसरे असे की प्रसाद यांनी आयुर्विमा महामंडळ वा स्टेट बँक ऑफ इंडिया या बलाढ्य सरकारी वित्तसंस्थांनी समभाग बाजारात किती खरेदी केली तेही सांगितल्यास अर्थप्रबोधनास मदत होईल. या सगळ्याचा अर्थ असा की 'हिंडेनबर्ग'च्या ताज्या आरोपांचा विचार करता हे सर्व मुद्दे गौण ठरतात.

कारण अदानींशी संबंधित दोन फंड्समध्ये बुच-दाम्पत्याची गुंतवणूक होती, हे सत्यच 'द इंडियन एक्सप्रेस'च्या मंगळवारच्या वृत्ताने समोर येते. ते नाकारणे माधवीबाई आणि त्यांच्या पतीस शक्य झालेले नाही. अथवा त्यांनी तसा प्रयत्न अद्याप तरी केलेला नाही. त्या वृत्तानुसार, मॉरिशस येथे नोंदव्या गेलेल्या 'आयपीई प्लस फंड १' या उपक्रमात या दम्पतीची गुंतवणूक होती आणि त्यातच गौतम अदानी यांचे ज्येष्ठ बंधू विनोद अदानी यांचेही आर्थिक हितसंबंध होते. प्रश्न इतक्यापुरताच मर्यादित असता तरी हे वास्तव समजून घेता आले असते. पण तसे नाही. हा फंड आणि अन्य अशा १३ वित्तसेवांची चौकशी 'सेबी'मार्फत सुरू असून स्वतःच्याच गुंतवणूकीबाबत स्वतःच बुचबाई चौकशी कशी काय आणि किती निष्पक्षपणे करू शकणार हा यातील कळीचा प्रश्न. म्हणजे महाराष्ट्रात एके काळी सहकारी साखर कारखाने वा तत्सम संस्थांसाठी अर्ज करणारे राजकारणी सत्तेत राहून त्या अर्जावर निर्णय घेत, तसा हा बुचबाईचा उद्योग. अद्याप यात त्यांच्यावर अप्रामाणिकपणाचा थेट आरोप झालेला नाही. पण तो होणे फार दूर नाही. कारण हा प्रश्न कायद्यापेक्षाही अधिक औचित्याचा आहे आणि बुच दम्पतीने औचित्यभंग केलेला आहे यात तिळमात्रही शंका नाही. हा सर्व गुंतवणूक तपशील त्यांनी 'सेबी' प्रमुखपदी विराजमान होण्यापूर्वी उघड केला असता, तर त्यांच्या हेतुवर संशय घेण्याची गरज नव्हती. तथापि 'सेबी'चे प्रमुखपद स्वीकारल्यानंतर दोन आठवड्यांनी या सर्वांचा तपशील जाहीर केला. तेव्हा त्यांच्यावर औचित्यभंगाचा ठपका न ठेवता येणे अवघड. त्याची गरज नाही असे अंध जल्यकांस तेवढे वाटू शकते. पण हा जल्यक-वर्ग देश आणि देशाच्या नियामक यंत्रणा चालवत नाही. तेव्हा हे प्रकरण न्यायालयात जाणार नाही याची शाश्वती नाही.

'एक्सप्रेस'च्या वृत्तातील तपशिलानुसार माधवीबाईस आपल्या गुंतवणूकीची कुबुली (डिस्क्लोजर वा प्रकटन) देण्यासाठी किमान दोन वेळा संधी होती. त्यांनी ती साधली का? तसेच सर्वोच्च न्यायालयाच्या आदेशानुसार या प्रकरणी चौकशी करण्यासाठी नंदन निलेकणी आदींची समिती स्थापन करण्यात आली. या समितीसमोर बुचबाईंनी सत्यकथन केले काय? केले असल्यास या समितीने बुच दाम्पत्यांच्या हितसंबंधांची माहिती सर्वोच्च न्यायालयास दिली काय? 'सेबी'च्या संचालक मंडळात केंद्रीय वित्त खात्यातील ज्येष्ठ अधिकार्यांचा समावेश असतो. या सरकारी अधिकार्यांस बुच दम्पतीच्या गुंतवणूकीचा तपशील माहीत होता काय? अदानी समूहात परदेशी नोंदणीकृत विविध १३ वित्तसेवांची चौकशी सुरू आहे. हे अर्थातच बुचबाईस ठाऊक असणार. तेव्हा या १३ वित्तसेवांचा आणि आपला संबंध काय, हे जाहीर करणे अत्यावश्यक होते. तसे ते नाही असे फक्त अलीकडच्या नवनेतिकतावाद्यांचेच मत असू शकेल. बाजारपेठ आणि भारतीय नियामक यांच्यावरील सामान्य गुंतवणूकदारांच्या विश्वासास तडा जाऊ नये असे सर्वोच्च सत्ताधीशांस वाटत असेल तर या प्रकरणी बुच यांना वगळून चौकशी व्हायला हवी. आपल्या लोकप्रतिनिधीस निवडणुकीत उतरताना स्वतःच्या, नजीकच्या कुटुंबीयांच्या सगळ्या संपत्तीचे विवरणपत्र उघड करावे लागते. हा नियम बाजारपेठेचे नियंत्रण करणाऱ्यांस का नसावा? माधवीबाई या काही थेट 'सेबी' प्रमुखपदी नेमल्या गेल्या नव्हत्या. 'सेबी'च्या संचालक मंडळाच्या सदस्यपदी त्या आधी नेमल्या गेल्या आणि नंतर त्यांच्याकडे 'सेबी'चे नेतृत्व आले. त्यांचा अर्थ 'सेबी'चे प्रमुखपद घेण्याआधी सदस्य असताना त्यांचा या संदर्भातील नियम/कायदेकानू- आणि यापेक्षाही महत्त्वाचा मुद्दा म्हणजे औचित्यभंगाचा धोका- या सगळ्याची जाणीव असणाच असणार. तरीही त्यांनी आवश्यक खबरदारी घेतली नाही असा निष्कर्ष निघू शकतो. तसेच हा सर्वोच्च न्यायालयाचाही विश्वासभंग ठरतो. 'सेबी' अदानी प्रकरणाच्या चौकशीसाठी सक्षम आहे', असे सर्वोच्च न्यायालयाचे मत होते आणि त्यामुळे न्यायालय नियंत्रित चौकशीची मागणी सर्वोच्च न्यायालयाने फेटाळली. असे असताना 'सेबी'प्रमुखांचेच गुंतवणूक हितसंबंध अदानी-निगडित वित्तसंस्थांशी आहेत हे सर्वोच्च न्यायालयास लक्षात आले असते तर त्यांनी सर्व चौकशी 'सेबी'हाती ठेवली असती का, हा प्रश्न.

'हिंडेनबर्ग'च्या निमित्ताने हे आणि अन्य असे काही प्रश्न चर्चे स येतील आणि त्यास न्यायालयातही आव्हान दिले जाऊ शकते. अशा वेळी या बुचबाईंच्या मागे किती ताकद उभी करायची याचा विचार केंद्र सरकारला करावा लागेलच लागेल. आज नाही तर उद्या. रविशंकर प्रसाद अथवा कुणा समाजमाध्यमी जल्यकांचे शौर्य, त्यांचा पाटिबा वगैरे ठीक. पण ते अंतिमतः कामी येणार नाही. शेवटी उपयोगी पडेल तो प्रामाणिकपणा आणि पारदर्शिता. कॉॅंग्रेसवर बोफोर्स ते दूरसंचार ते कोळसा अशा आघाड्यांवर हल्ला करण्याची संधी न सोडणाऱ्यांनी हा प्रामाणिकपणा आणि पारदर्शिता यांस आपण कटिबद्ध असल्याचे दाखवून घ्यावे. अन्यथा लोकसभा निवडणुकीतील 'संविधान-बदल प्रयत्नांच्या' आरोपांप्रमाणे हे आरोपही सरकारला चिकटू लागणार, हे निश्चित. ते होणे टाळायचे असेल तर सत्ताधाऱ्यांस आदरणीय मागिने या संशयकल्लोळातून सुटका करून घ्यावी लागेल. एरवी राजकारणात 'कथानक निश्चिती'च्या आरोपास काहीही अर्थ नसतो.

सोन्याचा दर देशभर एकच असू शकतो का? कसा?

सोन्याच्या विक्रीत पारदर्शकता आणण्यासाठी जेम्स अँड ज्वेलरी कौन्सिल देशभर 'एक देश एक दर' ('वन नेशन, वन गोल्ड रेट') धोरणावर काम करत आहे. सप्टेंबरमध्ये होणाऱ्या बैठकीनंतर या धोरणाची अधिकृत घोषणा केली जाऊ शकते. तर याच पार्श्वभूमीवर 'एक देश, एक दर' धोरण नेमकं काय आहे? ते देशासाठी किती महत्त्वाचं आहे, ही संकल्पना अस्तित्वात आली तर त्याचे परिणाम काय होतील, या दृष्टिकोनातून या संकल्पनेचा हा आढावा.

'एक देश, एक दर' धोरण काय आहे? 'एक देश, एक दर' धोरणाचे मुख्य उद्दिष्ट देशभरातील सोन्याचे दर प्रमाणित करणं, अधिक पारदर्शकता आणि निष्पक्षतेसाठी प्रादेशिक अडथळे दूर करणे आहे. 'एक देश, एक दर' धोरणाचे उद्दिष्ट देशभर सोन्याचा एकसमान दर प्रस्थापित करणे आहे. त्यामुळे स्थानिक कर आणि बाजार परिस्थितीतील फरकांमुळे निर्माण होण-ारी प्रादेशिक असमानता दूर होईल. सध्या, विविध कर संरचना आणि स्थानिक मागणी-पुरवठ्यातील चढउतारांमुळे भारतातील सोन्याच्या किमतीत विविध राज्यांमध्ये लक्षणीयरीत्या चढ-उतार होऊ शकतात. यामुळे अनेकदा खरेदीदार आणि विक्रेते दोघांसाठी गोंधळ आणि गैरसोय होते. सोने खरेदी हा भारतीयांसाठी विशेषतः महिलांसाठी अत्यंत महत्त्वाचा विषय असतो. सणाबरोबरच विविध आनंदाच्या प्रसंगी सोने परिधान केले जाते. त्यामुळे भारतात सोने खरेदीचे प्रमाण लक्षणीय आहे. कर, वाहतूक खर्च, स्थानिक मागणी आणि सरकारी धोरणांसह अनेक कारणांमुळे सोन्याची किंमत राज्यानुसार बदलते. कमी कर आणि मजबूत बाज-रातील स्पर्धा असलेल्या राज्यांमध्ये उच्च कर आणि मर्यादित बाजारातील स्पर्धा असलेल्या राज्यांपेक्षा सोन्याच्या किमती कमी आहेत. सोन्याच्या विक्रीत पारदर्शकता आणण्यासाठी राज्यांमध्ये 'एक देश, एक दर' धोरण लागू करण्याच्या उद्देशाने ज्वेलरी उद्योग एकत्र आला आहे. यामुळे देशाच्या कोणत्याही कानाकोपऱ्यातून एकाच दराने सोन्याची विक्री केली जाईल. इंडियन ज्वेलर्स अँड बुलियन असोसिएशन ऑफ इंडिया तसेच ऑल इंडिया जेम्स अँड ज्वेलरी डोमेस्टिक कौन्सिल या दोन्ही प्रमुख संघटनांनी याबाबत चर्चा, विचारविनिमय करून ही मागणी केली आहे. भारत जगातील दुसऱ्या क्रमांकाचा सोन्याचा सर्वात मोठा ग्राहक आहे. दरवर्षी साधारणपणे ८०० टन सोन्याच्या मागणीला संपूर्ण भारतानून पुरठा होत असतो. या सोन्याचा अधिकृत दर कसा ठरवला जातो किंवा त्याची कशाशी तुलना करावी याबाबत ग्राहक वर्ग अनभिज्ञ आहे.

सोन्याच्या दराची राज्यनिहाय स्थिती भारत हा जगातील सोने खरेदीचा सर्वात मोठा ग्राहक आहे. सध्या भारतातील सोन्याचा दर हा अमेरिकेन डॉलरवर अवलंबून आहे. डॉलरच्या तुलनेत भारतीय रुपया वधारला किंवा घसरला तर आपल्याकडे सोन्याचे भाव कमी जास्त होत राहतात. परंतु देशातील वेगवेगळ्या राज्यांमध्ये सोन्याच्या किमती बदलतात. महाराष्ट्र, केरळ, राजस्थान किंवा इतर कोणत्याही राज्यात सोन्याचा भाव पाहिला तर सर्वत्र किमती

वेगवेगळ्या असतात. प्रत्येक शहरातील स्थानिक बाजारपेठेतील परिस्थिती हा याचा सर्वात मोठा घटक आहे. सोन्याची मागणी आणि पुरवठा तसंच इतर स्थानिक आर्थिक घटकदेखील सोन्याचे दर ठरवण्यात भूमिका बजावतात. याव्यतिरिक्त, प्रत्येक शहरात स्वतःचे सोनार आणि ज्वेलर्स यांचे दर वेगवेगळे असतात. ते त्यांच्या कारागिरीसाठी वेगवेगळे शुल्क आकारू शकतात. सध्या सोन्याचा २४ कॅरेट सोन्याचा दर दहा ग्रॅमसाठी ७० हजार रुपयांच्या घरात आहे. राजधानीत याच सोन्याचा दर ६९ हजार ८७० रुपये आहे तर चेन्नईमध्ये हीच किंमत ७० हजार २०० रुपये आहे. पुण्या मुंबईमध्येसुद्धा दररोजच्या सोन्याच्या दरामध्ये चांगला फरक पडतो. संसदेमध्ये सादर झालेल्या अंदाजपत्रकात सोन्यावरील आयात शुल्क कमी केल्यामुळे त्याचा भाव झटक्यात खाली आला आहे. अलीकडे सोन्याच्या दरातील हेलकावे खूप लक्षणीय आ-हेत. लग्नाचा हंगाम लवकर सुरू होणार असल्यामुळे या मागणीत वाढ सातत्याने होत असून मागणी वाढली की निश्चितच दरामध्ये वाढ होणे हे अपरिहार्य आहे. येत्या दिवाळीपर्यंत सोन्याचे दर पुन्हा वर जातील असा जाणकारांचा अंदाज आहे. वाहतूक खर्च भारत हा सोन्याच्या मोठ्या आयातदारांपैकी एक आहे. सोन्याचा वाह-

तूक खर्च जास्त असून वाहतूक खर्चामध्ये इंधन, वाहन, सुरक्षा इत्यादींचा समावेश होतो. तसंच तुम्ही सोनं घेत असलेल्या राज्य किंवा शहरानुसार वाहतूकीचा खर्च बदलू शकतो. जगातील प्रत्येक देशात सोने २४ कॅरेट, २२ कॅरेट, १८ कॅरेट आणि १४ कॅरेटचे असू शकते. कॅरेट जितके जास्त असेल तितके सोने शुद्ध असेल आणि त्याचे मूल्यही जास्त असेल. 'एक देश, एक दर' धोरणाचे फायदे : 'एक देश, एक दर' धोरणामुळे ग्राहकांच्या आत्मविश्वासात वाढ होऊ शकते. सोन्याच्या किमती प्रमाणित केल्या जातात, तेव्हा प्रादेशिक किमतीतील फरकांमुळे अधिक पैसे देण्याची चिंता न करता ग्राहक खरेदीचे निर्णय घेऊ शकतात. ग्राहकांना एक विश्वासाई मालमता म्हणून सोन्यात गुंतवणूक करण्यास प्रोत्साहन मिळेल. देशभर धोरणाची अंमलबजावणी झाल्यानंतर भारताच्या सुवर्ण उद्योगालाही चालना मिळण्याची शक्यता आहे. पारदर्शक आणि वाजवी किंमत प्रणालीमुळे, सोन्याच्या बाजारात देशांतर्गत आणि आंतरराष्ट्रीय गुंतवणूकदारांचा सहभाग वाढू शकतो. यामुळे

'कांस्या'ची लंगोटी!

ची गुंतवणूक आणि गुणवत्ता आहे. अमेरिका, ऑस्ट्रेलिया, युरोपिय देशांमध्ये वर्षानुवर्षे रुजलेली आणि जोपासलेली क्रीडा संस्कृती आहे. जपान-कोरिया हे देश वर्षानुवर्षांच्या प्रयत्नांती पहिल्या जगातले देश म्हणून वावरतात. शिवाय गेल्या तीन स्पर्धांमध्ये वेगवेगळ्या कारणांस्तव रशियाचे खेळाडू उतरलेले नाहीत. कदाचित त्यांनीही ढीगभर पदके मिळवली असती आणि कदाचित भारताचा क्रमांक अधिक खाली घसरला असता. चीन-रशियासारखा हळूमशाही वरवटा आपण चालवू शकत नाही. जपान-कोरियासारखी शिस्तबद्ध व्यवस्था आपण राबवू शकत नाही. अमेरिका, युरोप आणि आफ्रिकी

देशांप्रमाणे आपल्या पोषणात प्रथिनमूल्यांचे प्रमाण अत्युच्च नसते, त्यामुळे शारीरिक ठेवणीत मर्यादा येतात. मुद्दा असा, की या मर्यादा असूनही आपण सध्यापेक्षा उजवी कामगिरी करून दाखवू शकतो, याविषयी सर्वकष गांभीर्याने विच-रच होत नाही. यासाठी छोटी आणि मर्यादित उद्दिष्टे ठेवणे शिकावे लागेल. उदा. गतशतकात कोरियाने १९८६ आणि १९८८ असे अनुक्रमे आशियाई स्पर्धा आणि ऑलिम्पिक स्पर्धे चे यजमानपद भूषवले. त्यावेळी आपण जपानपेक्षा अधिक पदके मिळवली पाहिजेत असे माफक उद्दिष्ट ठेवले गेले. आजही त्यात फार फरक पडलेला नाही. पण पहिल्या दहात जपानप्रमाणेच कोरियादेखील दिसतो. २०१२मध्ये ब्रिटनने ऑलिम्पिक यजमानपद भूषवले, त्यावेळी इतर कोणत्याही देशांपेक्षा ऑस्ट्रेलियापेक्षा अधिक पदके जिंकण्याचे उद्दिष्ट ठेवले गेले. २०१२ ते २०२० अशा सलग तीन स्पर्धांमध्ये ब्रिटनने ऑस्ट्रेलियापेक्षा सरस कामगिरी करून दाखवली. यंदा ऑस्ट्रेलियाच्या नावावर अधिक सुवर्णपदके नोंदवली गेल्यामुळे त्यांचा क्रमांर वर सरकला. पण एकूण पदके ब्रिटननेच अधिक जिंकली. आपण ब्रिटन किंवा कोरियाप्रमाणे एखाद्या देशाला लक्ष्य ठेवून कामगिरी सुधारावी अशी स्थिती

सोन्याची मागणी वाढू शकते. मागणी वाढल्यानंतर खाण कामगार, रिफायनर्स आणि किरकोळ विक्रेत्यांना फायदा होईल. भारता-तील सुवर्ण उद्योगाच्या एकूण वाढीस चालना मिळू शकते. छोट्या व्यावसायिकांना फटका 'एक देश, एक दर'मुळे सोन्याच्या व्यापारात पारदर्शकता येणार असली तरी त्याचे काही विपरीत परिणाम या व्यवसायावर होण्याची शक्यता आहे. सर्वात मोठा धोका म्हणजे प्रत्येक गावांमध्ये किंवा शहरांमध्ये असलेल्या छोट्या व्यावसायिकांना याचा फटका बसण्याची शक्यता आहे. या सर्वांना शहरातील किंवा गावातील मोठ्या व्यापाऱ्यांच्या स्पर्धेमध्ये उतरावे लागणार असून त्यांचा टिकाव लागणार नाही. देशातील सर्व मोठे व्यावसायिक किंवा मोठ्या कंपन्या या आंतरराष्ट्रीय पातळीवर व्यवहार करतात व कमी किमतीला देशात सोने आयात करतात. त्यांच्या स्पर्धेमध्ये छोटे व्यापारी टिकू शकणार नाहीत व त्यामुळे अनेकांना व्यवसाय बंद करावे लागतील, तर काही जणांच्या यावर अवलंबून असलेल्या नोकऱ्या जाण्याची शक्यता आहे. एकच दर राहिल्यामुळे छोट्या-मोठ्या व्यापाराला मिळणारा नफा कमी होणार आहे. नफा क्षमता कमी झाली तर व्यवसायात टिकून राहणे व व्यवसाय करणे अवघड जाणार आहे. एक दर झाल्यामुळे त्यांच्या धंद्यावर किंवा व्यवसायावर गदा येण्याची शक्यता नाकारता येत नाही. अपुरा पुरवठा महत्त्वाची गोष्ट म्हणजे देशभर सगळ्या व्यापाऱ्यांना होणारा सोन्याचा पुरवठा सारख्या प्रमाणात राहणार नाही व त्यात अपुरा पुरवठा होण्याची शक्यता जास्त आहे. एकच दर असल्यामुळे सर्वात मोठ्या पुरवठादाराकडून छोट्या दुकानदारांना खरेदी करणे क्रमप्राप्त ठरणार आहे. त्याच परिणाम सोने खरेदी करण्यासाठी वेळ आणि खर्च वाढेल. आढानात्मक देशाच्या विविध राज्यांमधील सोन्याच्या मागणी पुरवठ्याचा विचार केला तर त्यावरही प्रतिकूल परिणाम होण्याची शक्यता नाकारता येत नाही. या व्यवसायातील आतबटट्याच्या व्यवहारांवर विपरीत परिणाम होणार आहे. जागतिक पातळीवर होणाऱ्या हेलकाव्यामुळेही त्याचा एक दर ठेवणे काहीसे आढानात्मक करणार आहे.

सक्षम नियंत्रकाची गरज देशाच्या सोने बाजारात हा दर एक ठेवण्याची वेळ आली तर त्याचे नियंत्रण किंवा त्यावर लक्ष ठेवण्याची प्रक्रिया ही स्वतंत्र अधिकृत नियंत्रकाकडे असण्याची नितांत गरज आहे. सो-ने चांदीच्या बाजारपेठेच्या हातात त्याचे नियंत्रण कोणत्याही परिस्थितीत देता कामा नये. शेअर बाज-राचे नियंत्रण सेबीकडे आहे, विमा उद्योगाचे नियंत्रण विमा प्राधिकरणाकडे आहे किंवा बँकिंग क्षेत्राचे नियंत्रण रिझर्व बँकेकडे आहे त्याप्रमाणे सोन्या-चांदीच्या बाज-राचे नियंत्रण एका स्वतंत्र नियंत्रकाकडे असणे तेवढेच आवश्यक आहे. केंद्र सरकारची भूमिका महत्त्वाची सध्या इंडियन बुलियन अँड ज्वेलर्स असोसिएशन (आयबीजेए)

यांच्याकडून दररोज दोनदा सोन्याचा दर ठरवला जातो. देशातील दहा मोठ्या सोन्याचांदीच्या पेढ्यांकडून त्यांची खरेदी विक्री किंवा मागणी पुरवठा लक्षात घेऊन हा दर जाहीर केला जातो. यातील बहुतेक सर्व पेढ्या सोन्याची परदेशातून नियमितपणे आयात करत असतात. त्यामुळे ते आंतरराष्ट्रीय सोन्याचा दर त्यांच्या किमती ठरवण्यासाठी पायाभूत दर म्हणून वापरतात. यामध्ये डॉलर रुपया विनिमयाचा दर आणि त्यावर वसूल केला जाणारा कर यावरून दर ठरतो. सध्याच्या पद्धतीवरून एक गोष्ट निश्चित लक्षात येऊ शकते ती म्हणजे सोन्याच्या दरामध्ये सातत्याने फेरफार व दुरुपयोग केला जातो यात शंका नाही. २०१३ मध्ये लंडनच्या बाजारात सोन्याच्या दराचा मोठा घाटाक उघडकीस आला होता. त्यामुळे देशाच्या सोन्या-चांदीच्या बाजारपेठेत एका सक्षम नियंत्रकाची कायद्याद्वारे नेमणूक करून देशभरातील ग्राहकांना सोन्या चांदीचा वाजवी दर कसा मिळेल याकडे केंद्र सरकारने लक्ष देण्याची गरज आहे.

नाही. पण मर्यादित क्रीडाप्रकारांवर लक्ष केंद्रित करून पदक जिंकण्याची क्षमता आणि शक्यता वाढवणे का जमू नये? स्वतंत्र भारताने केवळ आठ क्रीडाप्रकारांमध्ये आजवर पदके जिंकली आहेत. ते आहेत - हॉकी, कुस्ती, टेनिस, वेटलिफ्टिंग, नेमबाजी, बॉक्सिंग, बॅडमिंटन, अंथलेटिक्स. यांतील टेनिसमध्ये पदक जिंकण्याची शक्यता नजीकच्या काळात शून्य. अंथलेटिक्समध्येही नीरज चोप्रा वगळता इतरांकडून पदकांची अपेक्षाही ठेवणे अशक्य आहे. तिरंदाजी आणि टेबल टेनिसमध्ये आपण उपान्त्यपूर्व फेरीपर्यंत पोहा-चतो, पण पदक जिंकणे जमलेले नाही. बाकीच्या खेळांबाबत तर तेही दिसून येत नाही. यंदा ११७ जणांचे जंगी पथक आपण पाठवले. हा थाट कशासाठी आणि कोणासाठी? ही अशी पथके राष्ट्रकुल आणि आशियाई स्पर्धांसाठी खुशाल पाठवावीत. या दोन्ही स्पर्धांमध्ये आपण गेली काही वर्षे पदकांचे विक्रम रचत आहोत. पण ते यश ऑलिम्पिकमध्ये परिवर्तित होत नाही हे वास्तव आहे. याबाबतीत फार दूरवर पाहायला नको. इराण, मंगोलिया, इंडोनेशिया हे देश मोजक्याच क्रीडा प्रकारांवर लक्ष केंद्रित करतात आणि सुवर्णपदक किंवा सुवर्णपदके जिंकून आणतात. मग आपणच कशासाठी उगीच दहा सुवर्णपदके जिंकून आणतील अशा थाटात जंबो पथके पाठवायची याविषयी गांभीर्याने विचार करायला हवा. नेमबाजांचे सध्या रास्त कौतुक होतेय, पण आधीच्या दोन स्पर्धांमध्ये आपली या खेळातली पाटी कोरी होती. यंदा बॉक्सिंग आणि बॅडमिंटनच्या बाबतीत हे घडले.

कुस्तीच्या शेवटच्या दिवशी एक कांस्यपदक हाती लागले. म्हणजे आहे त्या खेळांमध्ये पदके राखताना जीव मेटाकुटीला येतोय. वेटलिफ्टिंगमध्ये २००० आणि २०२०मध्ये पदक मिळाले, ते यंदा नाही. नीरज चोप्राला आता प्रत्येक स्पर्धे त पाकिस्तानच्या नदीमकडून कडवी स्पर्धा मिळणार, तेव्हा त्याच्या सुवर्णपदकाची हमी नाही. अभिनव बिंद्रा आणि नीरज चोप्रा यांच्याव्यतिरिक्त सुवर्णपदक तरी कसे मिळणार याचा विचार कधी कोणी करतो का? तो प्रयत्न कुस्ती, नेमबाजी, बॅडमिंटन, बॉक्सिंग अशा मोजक्या खेळांमध्येच दिसून यायला हवा. हॉकीमध्ये सुवर्णपदक मिळू शकेल, असे आश्वासक सातत्य भारताने दाखवले आहे. इतर खेळांमध्ये ते दिसून यायचे असेल, तर मोजक्याच खेळांवर ऑलिम्पिकपुरते लक्ष केंद्रित करावे लागेल. यासाठी फार तर सहा खेळ आणि ५० जणांचे पथक इतका जामानिमा पुरेसा आहे. नाही तर काही मीटरांचे कापड घेऊन जायचे आणि लंगोटीच नेसून परतायचे असा प्रकार सतत दिसत राहील. भारताने तुलना भारताशीच करावी. यशही दिसेल आणि फाजील अपेक्षाभंगाचे दुःखही कमी होईल. अन्यथा मग आहोच दर वेळी कांस्यपदकांची लंगोटी नि तिला एखादे सोनेरी किंवा रुपेरी ठिगळ!

विलासराव देशमुख: आमच्या हृदयात सदैव जिवंत. विलासबाग बाभळगाव येथे जनसमुदायाच्या उपस्थितीत १२ व्या स्मृतिदिनानिमित्त आंदराजली अर्पण

लातूर प्रतिनिधी १४ ऑगस्ट २४: 'लोकनेते आदरणीय विलासराव देशमुख' यांचा राजकीय प्रवास हा खरोखरच एक प्रेरणादायी प्रवास होता. एका सामान्य ग्रामीण भागातील तरुणाला राज्याचे मुख्यमंत्री आणि केंद्रातील कॅबिनेट मंत्री बनवणारा हा प्रवास त्यांच्या कर्तृत्वाचे प्रमाण आहे. ग्रामीण भागातील जीवन जगल्यामुळे आदरणीय विलासराव देशमुख यांना शेतकरी आणि त्यांच्या समस्यांची खोलवर जाणीव होती. त्यांनी सहकाराच्या माध्यमातून ग्रामविकासाचे स्वप्न पाहिले आणि ते पूर्ण करण्यासाठी प्रयत्न केले सिंचन सुविधा, कृषी यांत्रिकरण आणि कृषी पूरक उद्योगांना चालना देऊन कृषी क्षेत्राचा विकास केला. त्यांचा १२ वा स्मृतिदिन निमित्ताने बाभळगाव येथील विलासबाग येथे देशमुख कुटुंबिय, मराठवाडयासह राज्यभरातून आलेल्या विविध संस्थांचे पदाधिकारी तसेच मोठ्या जनसमुदायाच्या उपस्थितीत सार्वजनिक आदरांजली वाहण्यात आली. गुरूवार दि. १४, ऑगस्ट रोजी सकाळी ९ वाजता विलासबाग, बाभळगाव येथे भावदर्पण हा कार्यक्रम सादर करण्यात आला. लातूरसह राज्यभरात यानिमित्ताने विविध सामाजिक उपक्रमांचे आयोजन करण्यात आले होते. यावेळी आदरणीय विलासराव देशमुख आणि देशमुख परिवारावर प्रेम करणारे स्नेही, मित्र, हितचिंतक मोठ्या संख्येने उपस्थित होते. या सर्वांनी स्मृती स्थळी पुष्पांजली अर्पण करून आपल्या आवडत्या नेत्याला भावपूर्ण आदरांजली वाहिली. लोकनेते विलासराव देशमुख यांना विलासबाग, बाभळगाव येथे प्रारंभी माजी मंत्री सहकार महर्षी दिलीपरावजी देशमुख, राज्याचे माजी वैद्यकीय शिक्षण व सांस्कृतिक कार्यमंत्री, लातूर जिल्ह्याचे माजी पालकमंत्री तथा आमदार अमित विलासराव देशमुख, लातूर ग्रामीणचे आमदार धिरज विलासराव देशमुख, विलास साखर कारखाना चेअरमन वैशालीताई देशमुख, रीड लातूरच्या संस्थापीका दिपशीखा

देशमुख, अभिजीत देशमुख, डॉ. सारिका देशमुख, जयसींह देशमुख यांनी आदरणीय विलासराव देशमुख यांना पुष्पांजली अर्पण केली. देशमुख कुटुंबियाकडून आदरांजली अर्पण केल्यानंतर क्रीडा व युवक कल्याण मंत्री संजय बनसोडे, खासदार शिवाजी काळगे, माजी आमदार वैजनाथराव शिंदे, माजी आमदार चंद्रकांत भिसे, माजी आमदार सुधाकर भालेराव, विचारवंत उल्हासदादा पवार, जिल्हाधिकारी वर्षा ठाकूर - घुगे, मुख्यकार्यकारी अधिकारी अनमोल सागर, पोलीस अधिक्षक सोमय मुंडे, निवासी जिल्हाधिकारी जळगाव विजयकुमार दगे, अतिरीक्त पोलीस अधिक्षक अजय देवरे, उपविभागीय अधिकारी रोहिणी नरे, अविनाश कोरडे, तहसीलदार सौदागर तांदळे, आयुक्त बाबासाहेब मनोहरे, अशोकराव पाटील निलगेकर, जिल्हा कॉग्रेस कमिटी अध्यक्ष श्रीशैल उतगे, लातूर शहर जिल्हा कॉग्रेस अध्यक्ष ड. किरण जाधव, यांनी आदरांजली अर्पण केली. या आदरांजली कार्यक्रमात माजी महापौर विक्रान्त गोजमगुंडे, चेअरमन सर्जेराव मोरे, चेअरमन शाम भोसले, ललीतभाई शहा, माजी महापौर ड. दिपक सूळ, माजी चेअरमन गणपतराव बाजूळगे, ड.व्ही.बी.बेद्रे, माजी चेअरमन यशवंतराव पाटील, सभापती जगदीश बावणे, व्हा.चेअरमन लक्ष्मण मोरे, ड समद पटेल, लक्ष्मणराव देशमुख, जितेंद्र देहाडे, धिरज पाटील, व्हा. चेअरमन प्रमोद जाधव, व्हा. चेअरमन विजय देशमुख, व्हा. चेअरमन रविंद्र काळे, व्हा. चेअरमन अनंतराव देशमुख, कल्याण पाटील, अभय सांळुके, प्रशांत पाटील, श्रीपतराव काकडे, शिला पाटील, विद्या पाटील, संतोष सोमवंशी, कार्यकारी संचालक सजीव देसाई, कार्यकारी संचालक ए.आर.पवार, आर.बी.माने, बी.व्ही.मोतीपवळे, चेअरमन बादल शेख, राजाभाऊ जाधव, युवराज देशमुख, अमर खानापूर, महादेव जटाळ, राजेश्वर

देशमुख, अनुप शेळके, डॉ. अरवींद भाताब्रे, गणेश एसआर देशमुख, कैलास पाटील, संभाजी रेड्डी, शिवाजी जवळगेकर, लक्ष्मण कांबळे, गिरीष ब्याळे, लोकमन पत्रकार चंद्रकांत झेरीगुटे, देवीदास जमदाडे, पप्पू देशमुख, व्यंकटेश पूरी, चंद्रशेखर दंडीमे, संतोष देशमुख, हरीभाऊ गायकवाड, रामराजे आत्राम, चंद्रकांत मददे, बंकट पाटील, राजकुमार पाटील, अविनाश देशमुख, गोविंद बोराडे, सुनील पडीले, उपसरपंच गोविंद देशमुख, ड. प्रविण पाटील, व्यंकटेश पुरी, रमेश देशमुख, एजाज शेख, बालाप्रसाद बिदादा, इम्रान सय्यद, अनिल चव्हाण, संगीता मोळवणे, चांदपाशा इनामदार, निलेश देशमुख, संजय माने, अशोक (गड्डू) अग्रवाल, शाहूराज पवार, शरद देशमुख, प्रदिप राठोड, दिलीप माने, अमर मोरे, दिपक पटाडे, इश्वर चांडक, भारत लाड, गुरुनाथ गवळी, आनंद वैरागे, लालासाहेब देशमुख महाराज, आबासाहेब पाटील उजेडकर, तानाजी फुटाणे, एजाज शेख, सुंदर पाटील कव्हेकर, भैरवनाथ सुर्यवंशी, दिपक राठोड, दिनेश नवगीरे, नामसेन कामेगावकर, बालाजी सांळुके, सुभाष घोडके, मदन भिसे, पंडीत ढमाले, प्रविण सुर्यवंशी, लक्ष्मण पाटील, लिंबराज पवार, नवनाथ काळे, काकासाहेब घुटे, महेश काळे, प्रविण कांबळे, अविनाश बट्टेवार, एन.आर.पाटील, अतुल देऊळगावकर, शफी शेख, ड. अंगद गायकवाड, मारुती पांडे, चंद्रकांत देवकते, तानाजी सुर्यवंशी, चंद्रकांत चिकटे, गट्टू अग्रवाल, राम वाघ, दत्ता सोमवंशी, डी.एन. केंद्रे, रमेश देशमुख, भैरवनाथ पिसाळ, संभाजी सुळ, बबन देशमुख, तबरेज तांबोळी, नारायण पाटील, गोविंद डुरे पाटील, सुभाष माने, संजय पाटील खंडापुरकर, ज्ञानोबा पडीले, अमृत जाधव, असिफ बागवान, श्रीनीवास शेळके, बळवंत काळे, तबरेज तांबोळी, मनोज पाटील, अभिजीत इगो, ड देविदास बोरुळे पाटील, सुपर्ण जगताप, सतिश

पाटील, प्रा. गोविंद घार, रामकृष्ण बागड, मोहन सुरवसे, सतीश पाटील, असिफ बागवान, ड. अंगद गायकवाड, पत्रकार पंकज जैस्वाल, सतारभाई शेख, प्राचार्य अजय पाटील, प्राचार्य मोहन बुके, डॉ. अरविंद भाताब्रे, डॉ. हणमंत किणीकर, सुभाष माने, संतोष सोमवंशी, विनोद वीर, मोहन सुरवसे, अनिल पाटील, संजय निलेगावकर, अंगद वाघमारे, सुलेखा कारेपूरकर, वर्षा मस्के, केशरबाई महापूरे, पृथ्वीराज शिरसाठ, दिलीप पाटील नागराळकर, सौ स्वयंप्रभा पाटील, सौ अनिता केंद्रे, संचालक अनुप शेळके, ज्ञानेश्वर सागावे, विजय टाकेकर, शरद देशमुख, पत्रकार शहाजी पवार अरुण समुद्रे, राम जेवरे, हरी तुगावकर, संजय पाटील, दगडूआप्पा मिटकरी, शाम देशमुख, हरिराम कुलकर्णी, दयानंद बिडवे, रमेश जोशी, विनायक पाटील, शिवाजी कांबळे, अजय बोराडे, राजेसाहेब सवई, प्रविण घोटाळे, राजेंद्र मस्के, कैलास कांबळे, चांदपाशा इनामदार, रमेश थोरमोटे, ज्योती पवार, उषा कांबळे, उषा राठोड, नारायण लोखंडे, प्राचार्य गोविंद घार, भैरवनाथ सवासे, संजय पाटील खंडापुरकर, दयानंद बिडवे, आदींनी आदरांजली वाहिली. आदरणीय विलासराव देशमुख यांच्या ज्योतीनिमित्त आदरांजली अर्पण करण्यासाठी उपस्थित असलेल्या विविध क्षेत्रातील मान्यवर, संस्थांचे पदाधिकारी, कॉग्रेस पक्ष व सलग संघटनांचे पदाधिकारी, कार्यकर्ते, हितचिंतक यांच्या मनात विलासराव देशमुख यांच्या भावपूर्ण आठवणी यावेळी दाटून आल्या. या प्रसंगी सुप्रसिद्ध संगीतकार पंडित शौनक यांनी संतवाणी कार्यक्रम सादर केला त्यांना संजय हिंगणे, पंकज शिरभाने, तुकाराम आव्हाड यांनी संगीत साथ दिली, तर संगीत संयोजन तालमणी डॉ. राम बोरागावकर यांनी केले. या कार्यक्रमाचे सूत्रसंचालन बाळकृष्ण धायगुडे यांनी केले.

मोफत आरोग्य शिबिर हीच खरी रुग्ण संवेदना.. डॉ. गणेश बेळंबे...

लातूर :- माणसाचे धैर्य हीच माणसाची खरी आरोग्य संपदा आहे. आरोग्याने त्रस्त असणाऱ्या अनेक गोरगरीब वंचित घटकातील रुग्णांना बऱ्याच वेळा उपचाराविना अनेक हाल अपेष्टा भोगावे लागतात. काही जणांचे प्राणही जातात. अशा वंचित गोरगरीब रुग्णांसाठी सहाद्री हॉस्पिटल नेहमीच मोफत आरोग्य शिबिराचे आयोजन करून सामाजिक बांधिलकी जोपासते. त्यामुळे अनेक रुग्णांना न्याय मिळतो आणि ते उपचाराने दुरुस्त होऊन आनंदी जीवन जगतात. त्यामुळे मोफत आरोग्य शिबिर राबविणे हीच रुग्णांची संवेदना जोपासण्याचे महान कार्य आहे. असे स्पष्ट प्रतिपादन सुप्रसिद्ध व्याख्याते डॉ. गणेश बेळंबे यांनी केले. लातूर येथील सहाद्री सुपर स्पेशलिटी हॉस्पिटलमध्ये आयोजित लोकनेते कै. विलासराव देशमुख यांच्या स्मृति दिनानिमित्त मोफत आरोग्य शिबिरात

डॉ. गणेश बेळंबे उद्घाटक म्हणून बोलत होते. कार्यक्रमाच्या अध्यक्षस्थानी सहाद्री हॉस्पिटलचे कार्यकारी संचालक सुप्रसिद्ध न्युरोसर्जन डॉ. हनुमंत किनीकर, मंचावर डॉ. कृष्णमूर्ती कोकणकर, डॉ. निखिल काळे, डॉ. पराग नारायणकर, आदींची उपस्थिती होती या मोफत आरोग्य शिबिरामध्ये दोनशे रुग्णांनी मणक्यांच्या, मेंदूच्या आजारावरील उपचार घेतले या सर्वांची तपासणी सहाद्री हॉस्पिटल कडून मोफत करून औषधोपचार ही देण्यात आले. या कार्यक्रमाचे प्रास्ताविक डॉ. कल्पना किनीकर यांनी केले सूत्रसंचालन डॉ. पराग नारायणकर तर आभार डॉ. निखिल काळे यांनी मानले या कार्यक्रमास रुग्ण व नातेवाईकांची प्रचंड गर्दी होती.

लोकनेते स्व. विलासराव देशमुख यांच्या स्मृती दिनानिमित्त मनोर्ध्व सेवाभावी संस्था च्या वतीने ६० दिव्यांगाना अल्पउपहार

लातूर :- लोकनेते स्व. विलासराव देशमुख यांच्या १२व्या स्मृती दिनानिमित्त मनोर्ध्व सेवाभावी संस्था, लातूर च्या वतीने लेबर कॉलनी, लातूर येथील शासकीय अंध मुलांची शाळे मध्ये ६० दिव्यांगाना अल्पउपहाराचे आयोजन करण्यात आले. यावेळी प्रमुख पाहुणे म्हणून विलास बेळंबे व्हा. चेअरमन. एंड. समदजी पटेल, माजी नगरसेवक. अहमद खान पठाण, माजी उपमहापौर. कैलासजी कांबळे, लातूर शहर युवक कॉग्रेस चे शहर जिल्हा अध्यक्ष. इम्रानजी सय्यद, महाराष्ट्र मुस्लिम मेहतर सफाई कामगार संघटनेचे सं. अध्यक्ष. सज्जादभाई शेख, शासकीय अंध मुलांची शाळेचे अधीक्षक. व्ही. जाधव सर, या कार्यक्रमाच्या यशस्वीतेसाठी मनोर्ध्व संस्थेचे अध्यक्ष. गायकवाड पवनकुमार, प्रभाग. क्र. ५चे अल्पसंख्यांक कॉग्रेस चे अध्यक्ष. शेख असलम, मनोर्ध्व सेवाभावी संस्थेचे उपाध्यक्ष. शेख सिराज, लातूर शहर दिव्यांग कॉग्रेस चे शहर अध्यक्ष. शेख खाजापाशा, संजय सुरवसे, शेख फारुख, शहाबाज खान, शेख जुबेर आदी मोठ्या संख्येने कर्मचारी, शिक्षक, पालक मित्र परिवार उपस्थित होते.

स्वामी स्पर्श फिल्म निर्मित... थर चित्रपट येत्या १६ ऑगस्टला संपूर्ण महाराष्ट्रात ...

नवी मुंबई (प्रतिनिधी/के. एच. हनवते) :- लवकरच दहीहंडी उत्सव येत आहे. हा उत्सव महाराष्ट्रात मोठ्या धूमडाक्यात सर्वत्र साजरा केला जातो. या उत्सवाची रंगत अशी की उंच उंच एकावर एक असे थर रचत दहीहंडी बाळ गोपाळाच्या हातांनी मोठ्या जल्लोषात फोडली जाते. आतापर्यंत बऱ्याच चित्रपटात या उत्सवाचे महत्त्व आणि हा उत्सव कसा साजरा केला जातो हे दाखवण्यात आले आहे. पण पहिल्यांदाच हा उत्सव एखाद्याच्या जीवावर, एखाद्याच्या कुटुंबावर कितपत चांगले किंवा वाईट परिणाम करू शकतो हे दाखवण्याचा प्रयत्न स्वामी स्पर्श फिल्मच्या निर्मितीतून निर्माते विलास चव्हाण आणि दिग्दर्शक अमित मोहिते यांनी थर या मराठी चित्रपटाच्या माध्यमातून मांडला आहे. कोकणरत्न पुरस्कार, दादासाहेब फाळके पुरस्कार, गुरुगौरव शिक्षक सन्मान, अशा विविध पुरस्कारांनी सन्मानित झालेले आणि विविध शॉर्ट फिल्मचे दिग्दर्शन करून पुरस्कार मिळवलेले तसेच शिक्षक असलेले आणि पहिल्या थर या मराठी चित्रपटाची निर्मिती करणारे अभिनेते-निर्माते विलास

चव्हाण हे या चित्रपटात प्रमुख भूमिकेत आहेत. तर या चित्रपटाची सहनिर्मात्या वैदेही विलास चव्हाण या आहेत. त्यांच्या सोबत अभिनेत्री पुनम विनेकर, अभिनेता-निर्माती प्रमुख रांगारव घांगरे, बालकलाकार कबीर पवार, विलास सोनावणे, प्रमोद सुर्वे, भक्ती प्रधान, परेश

मोरे, शिवाजी पाटणे, सुनीता कांबळे, प्रशांत खांडगेपाटील, लोमहर्ष भगत, नयन पवार, ललिता मंगडे, सुनील गावडे, संजय रायचूरकर, राजेश मडवी यांचा या चित्रपटात समावेश असून, त्यांच्या सोबत अनेक रंगमंच कलाकारांना चित्रपटात प्राधान्य देण्यात आले आहे. लाऊन थरावर थर, मल्हारी देव ही गीते विलास चव्हाण यांनी लिहिलेली असून त्यांना संगीतबद्ध संगीत दिग्दर्शन समीर चव्हाण यांनी केली आहेत. तर जसराज जोशी यांनी ती गाणी गायली आहेत. झी म्युझिक वर दोन्ही गाणी प्रदर्शित झाली आहेत. चित्रपटाचे बरेचसे शूटिंग हे नवी मुंबई परिसरात करण्यात आले आहे. या चित्रपटाचे दिग्दर्शक कै. उमेश पवार आणि अमित मोहिते आहेत. सर्व रसिक मायबाप प्रेक्षकांना आमची विनंती आहे की, १६ ऑगस्ट ला थर हा चित्रपट चित्रपटगृहात जाऊनच चित्रपटाचा आनंद घ्यावा. असे आह्वान चित्रपटाचे निर्माते विलास चव्हाण आणि दिग्दर्शक अमित मोहिते यांनी केले आहे.